

Sygn. akt I Ns 163/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marek Makowczenko
Protokolant:	Sylwia Laskowska

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2020 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z wniosku I. M. (1)

z udziałem M. M.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawczynie I. M. (1) oraz uczestnika M. M. w ten sposób, że z wchodzących do majątku wspólnego składników w postaci:

A. samochodu osobowego marki B. (...) rok produkcji 2000 o numerze rejestracyjnym (...) wartości 7.000,00 zł;

B. telewizora (...) cale wartości 400,00 zł;

C. kina domowego marki Y. wartości 400,00 zł;

D. szafy zabudowanej o wysokości ponad 3m wartości 1.000,00 zł;

E. zmywarki B. wartości 400,00 zł,

F. zestawu mebli dziecięcych składającego się z komody, regału i biurka wartości 1.500,00 zł;

G. dwóch łóżek dziecięcych wartości 1.000,00 zł;

H. telewizora (...) cale wartości 1.500,00 zł;

I. środków w wysokości 382,45 zł znajdujących się na rachunku E. Mobilne w PLN numer (...) Banku (...) S.A należącym do uczestnika

przyznać na wyłączną własność wnioskodawczynie składniki opisane w pkt 1 F, G, H wartości 4.000,00 zł, natomiast uczestnikowi opisane w pkt 1 A, B, C, D, E, I wartości 9.582,45 zł.

2. Tytułem spłaty zasądzić od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 2.791,22 zł (dwa tysiące siedemset dziewięćdziesiąt jeden złotych 22/100) płatną w terminie 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności.

3. Oddalić wnioski w pozostałym zakresie.
4. Zasądzić od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 500,00 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty.
5. Pozostałe koszty postępowania wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą we własnym zakresie.

SSR Marek Makowczenko

Sygn. akt I Ns 163/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni I. M. (1) wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego nabytego w trakcie trwania małżeństwa z uczestnikiem M. M. w skład, którego wchodziły ruchomości oraz kwoty zgromadzone na rachunkach uczestnika. Ponadto wnioskodawczyni domagała się rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika.

W uzasadnieniu podniosła, iż małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód. Poza ruchomościami do majątku wspólnego wchodziły środki w bankach, do których dostępu nie miała wnioskodawczyni. Przed zawarciem związku małżeńskiego uczestnik zaciągnął zobowiązanie finansowe w postaci umów kredytowych. Kwoty kredytów uzyskane wówczas zostały przez uczestnika przekazane T. Z.. Całość środków przeznaczonych na spłatę pochodziła z majątku wspólnego.

Uczestnik M. M. nie oponował wnioskowi o dokonanie podziału majątku wspólnego, odniósł się do wskazanych we wniosku składników majątku wspólnego. Ponadto przyznał, że przed zawarciem związku małżeńskiego w 2007r. zaciągnął kredyty gotówkowe. Były one zaciągnięte na prośbę T. Z. w ramach koleżeńskej pomocy. Do lutego 2010 roku T. Z. wpłacał uczestnikowi kwoty odpowiadające wysokości rat. Pozostałe raty zostały zapłacone z majątku osobistego uczestnika. Tym samym brak jest podstaw do rozliczenia nakładów.

Jednocześnie uczestnik także wniósł o dokonanie rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni w kwocie 9.290,58 zł. Wskazał, że w czasie małżeństwa uczestnik opłacał wynajmowany przez wnioskodawczynię lokal w L..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 kwietnia 2007r. uczestnik M. M. zawarł ze swoją byłą pierwszą żoną K. M. pisemną umowę o dobrowolnym podziale majątku wspólnego. Zgodnie z jej treścią uczestnik otrzymał na własność wyposażenie mieszkania położonego w G. przy ulicy (...) oraz samochód osobowy marki V. (...) nr rej. (...) (k. 95, 88, 112).

Na prośbę kolegi z pracy T. Z. uczestnik zaciągnął w grudniu 2007r. w trzech bankach ((...) Bank S.A., E., (...) S.A.) kredyty na łączną kwotę około 110.000 zł na zakup mieszkania. Kredyty miał spłacać T. Z. (k. 16, 17 – 20, 21 – 30, 31 – 34, 35, 89 – 93, 94).

Wnioskodawczyni I. M. (2) z domu S. oraz uczestnik zawarli związek małżeński w G. w dniu 5 stycznia 2008r (k. 13). Ze związku tego posiadają syna B. M. (urodzonego (...)) oraz syna P. M. (urodzonego (...)) (k. 13).

Przed zawarciem związku małżeńskiego wnioskodawczyni pracowała w L.. Po zajęciu w ciąży przebywała na zwolnieniu i zamieszkała w G. wraz z uczestnikiem w zajmowanej przez niego i wyposażonej kwaterze. Później przebywała na urlopie macierzyńskim. W grudniu 2009r. zakończyła pracę w L. do której nie mogła dojeżdżać z G.. Od stycznia do lipca 2010r. przebywała na zasiłku dla bezrobotnych. W lipcu 2010r. wnioskodawczyni podjęła pracę w firmie (...) w G.. Wobec sprzedaży firmy w 2012r. straciła pracę i przebywała na zasiłku dla bezrobotnych. W lutym 2013r. wnioskodawczyni uzyskała zatrudnienie w 24 (...) w G.. Pracowała tam do sierpnia 2019r.

Uczestnik postępowania natomiast przed zawarciem związku małżeńskiego i w czasie jego trwania pozostawał żołnierzem zawodowym. W ramach służby przebywał na misji w Afganistanie, gdzie w dniu 22 listopada 2011r. doznał wypadku .

W czasie trwania związku małżeńskiego małżonkowie mieszkali w kwaterze położonej początkowo przy ulicy (...) później przy ulicy (...) w G..

Wyprowadzając się z kwatery wnioskodawczyni zabrała zestaw mebli dziecięcych składający się z komody, regału i biurka nadto dwa łóżka dziecięce i telewizor (...) cale.

Pozostałe wyposażenie zabrał uczestnik zdając kwaterę.

(zeznania świadków M. S. k. 97 - 97v, A. O. k. 124 – 124, P. H. k. 124v, G. M. k. 124v – 125, J. O. k. 125 – 125v, K. D. k. 125v, A. K. k. 224 – 224v, K. O. k. 257 – 257v, przesłuchanie stron k. 260 – 262 , k 76, 77, 78 – 87, 119).

Wspólne pożycie stron nie układało się dobrze. W 2016r. uczestnik złożył pozew o rozwód. W dniu 8 marca 2017r. Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem w sprawie VI RC 168/16 rozwiązał małżeństwo stron przez rozwód z winy uczestnika. Jednocześnie Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi synami powierzył obojga rodzicom ustalając miejsce zamieszkania dzieci przy matce. Wyrok uprawomocnił się dnia 6 listopada 2017r. (k. 13).

W czasie trwania postępowania wnioskodawczyni nie pracowała zawodowo i pozostawała na zasiłku dla bezrobotnych. Natomiast uczestnik w dalszym ciągu był żołnierzem zawodowym i pobierał wynagrodzenie w wysokości około 6100 zł netto (k. 260 – 262).

Sąd zważył, co następuje:

Sprawy o podział majątku wspólnego uregulowane zostały przez przepisy art. 566 i 567 kpc. Artykuł 567 § 3 kpc odsyła do przepisów o dziale spadków (art. 680 i następne kpc) te natomiast odsyłają do przepisów o zniesieniu współwłasności (art. 688 kpc w zw. z art. 617 i następne kpc). Jednym z zasadniczych obowiązków Sądu w tego rodzaju postępowaniu jest ustalenie składu majątku wspólnego małżonków (art. 684 kpc w zw. z art. 567 § 3 kpc). Punktem wyjścia do poczynienia tych ustaleń jest art. 31 krio stanowiący, że z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek (wspólność ustawowa) oraz art. 32 § 1 krio, który podaje, iż dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W odniesieniu do postępowania o dział spadku, którego przepisy mają również zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że stan spadku ustala się według chwili otwarcia spadku, zaś jego wartość według cen z chwili dokonania działu (Uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 1968r , III CZP 12/69 zawierająca wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej w sprawach o dział spadku obejmującego gospodarstwo rolne, OSNCP 1970, poz. 39, część III, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 września 1974r. III CZP 58/74, OSNCP 1975, poz. 90).

Opisana zasada „ znajduje pełne zastosowanie w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków (art. 1035 i nast. k . c. w zw. z art. 46 kro)” (A. Zieliński Postępowanie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1992r. , str. 44). Sprawa o podział majątku dotyczą zatem składu majątku na chwilę ustania wspólności majątkowej. W realiach niniejszej sprawy jest to dzień uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (6 listopada 2017r.). Natomiast przedmiotem postępowania nie jest rozliczenie wszystkich składników czy środków finansowych, które wchodziły do majątku w czasie trwania związku małżeńskiego.

W sprawie poza sporem było, że do majątku wspólnego wchodziły ruchomości, które znajdowały się w posiadaniu stron w postaci samochodu osobowego marki B. (...) rok produkcji 2000 o numerze rejestracyjnym (...) wartości 7.000,00 zł, telewizora (...) cale wartości 400,00 zł, kina domowego marki Y. wartości 400,00 zł, szafy zabudowanej o wysokości ponad 3m wartości 1.000,00 zł, zmywarki B. wartości 400,00 zł, zestawu mebli dziecięcych składającego

się z komody, regału i biurka wartości 1.500,00 zł, dwóch łóżek dziecięcych wartości 1.000,00 zł, telewizora (...) całe wartości 1.500,00 zł 9 (k. 4, 14, 69).

Do majątku wspólnego wchodziły także środki finansowe w wysokości 382,45 zł znajdujących się na rachunku E. Mobilne w PLN numer (...) Banku (...) S.A należącym do uczestnika (k. 266).

Przedstawiony skład majątku został przyjęty przez Sąd, jak wskazano już wyżej, na podstawie zgodnego stanowiska stron oraz oczywiście informacji podawanych przez banki i inne instytucje finansowe . Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron Wartość poszczególnych składników majątku wspólnego stanowiących ruchomości została w sprawie ustalona na podstawie zgodnych twierdzeń stron . W sytuacji natomiast gdy stanowisko stron nie było zgodne Sąd przyjmował niższą ze wskazanych wartości, oczywiście bez względu która strona jaką wartość podawała. W tej sytuacji bowiem Sąd przyjmował , że niższa wartość jest bezsporna. Strona, która podawała wyższą winna była wykazać inicjatywę dowodową. Oczywiście wartość środków finansowych wchodząca do majątku wspólnego była przyjęta na podstawie dokumentów.

Spór pomiędzy stronami dotyczył jedynie niektórych ruchomości.

Wnioskodawczyni jako składnik majątku wspólnego wskazała motocykl Y. (...) wartości 9000 zł , laptop L. wartości 3.500 zł, komplet mebli wypoczynkowych składający się z sofy narożnej 2 foteli i 2 puf wartości 4.000 zł, zestaw mebli łazienkowych składający się z szafki stojącej i szafki wiszącej wartości 500 zł, pralki LG wartości 1.000 zł, lodówki LG wartości 1.000 zł, zestaw mebli kuchennych wraz ze stołem wartości 1.500 zł,

Uczestnik w tym zakresie podała, że zestaw mebli łazienkowych składający się z szafki stojącej i szafki wiszącej , pralka LG, lodówka LG, zestaw mebli kuchennych wraz ze stołem zostały zakupione przed zawarciem związku małżeńskiego z wnioskodawczynią (k. 71).

Uczestnik wskazał również, że komplet mebli wypoczynkowych składający się z sofy narożnej 2 foteli i 2 puf został zakupiony ze środków pochodzących ze sprzedaży 2 sof oraz fotelu, które stanowiły majątek odrębny uczestnika i były zakupione przed zawarciem związku małżeńskiego z wnioskodawczynią (k. 71).

Podobnie uczestnik podał, że laptop L. został zakupiony ze środków pochodzących ze sprzedaży stanowiącego majątek odrębny komputera stacjonarnego oraz laptopa hp, które były zakupione przed zawarciem związku małżeńskiego (k. 71).

Jest poza sporem, że małżeństwo stron było drugim małżeństwem uczestnika. Jak wskazano wyżej w dniu 3 kwietnia 2007r. uczestnik M. M. zawarł ze swoją byłą pierwszą żoną K. M. umowę o dobrowolnym podziale majątku wspólnego (k. 96). Zgodnie z jej treścią uczestnik otrzymał na własność między innymi wyposażenie mieszkania położonego w G. przy ulicy (...). Nie ma w sprawie sporu, że wnioskodawczyni wprowadziła się do kwatery zajmowanej przez uczestnika wcześniej i już wyposażonej. Potwierdzają to również zeznania świadka A. K. (k. 224 – 224v) oraz dokument w postaci protokołu rozprawy tutejszego Sadu Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 28 października 2018r. sporządzony w sprawie III RC 86/18 zawierający zeznania matki wnioskodawczyni S. S. (k. 139 – 146). W czasie przesłuchania świadek podał, że w mieszkaniu uczestnika do którego wprowadziła się wnioskodawczyni była już pralka oraz lodówka.

W tych okolicznościach wskazane wyżej ruchomości nie stanowiły majątku wspólnego zgodnie z przedstawionymi wyżej regułami (art. 33 pkt 1 oraz 10 krio) i nie mogły być przedmiotem podziału.

Wskazać należy, że wnioskodawczyni reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała żadnym dowodem aby przedmiot y te wchodziły do majątku wspólnego. Z racji zaprzeczania uczestnika to na niej obowiązek taki spoczywał. Jednak w tym zakresie nie wykazała inicjatywy dowodowej. „ Od 1 lipca 1996r. to strony obowiązane są do przedstawienia dowodów i dawania wyjaśnień w przedmiocie postępowania, zgodnie z prawdą, bez zatajania niczego. Nie zwalnia to jednak sądu od obowiązku udzielania uczestnikom, nie reprezentowanym przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego czy adwokata, wskazówek co do czynności procesowych i ich skutków (art. 5 k.p.c.).

Niemniej jednak nie można powołanej normy prawnej interpretować zbyt szeroko i nakładać na sąd obowiązku przejawiania większej aktywności w sprawie niż to czynią najbardziej zainteresowani, czyli uczestnicy”. (A. Karnicka-Kawczyńska, J. Kawczyński Współwłasność jako szczególna forma własności, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 2000, str. 192-193).

W przypadku motocykla Y. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (k. 108) uczestnik podał, że został on zakupiony ze środków pochodzących z odszkodowania za wypadek w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w czasie misji w Afganistanie (k. 71). Potwierdzają to dokumenty związane z wypłatą odszkodowania (Decyzja Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego k. 76, Dokumentacja likwidacji szkody K. 77). Ponadto zeznania świadków M. S. (k. 97 – 97v), G. M. (k. 124v – 125), przesłuchanie jako strony uczestnika oraz dokumenty związane z ubezpieczeniem (k. 15) i zakupem motory (k. 113). Do podobnych ustaleń, nie kwestionowanych przez strony doszedł Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie rozwodowej (k. 78 – 87).

Podobnie jak wskazano wyżej ciężar dowodu, że składnik ten wchodziły do majątku wspólnego spoczywał na wnioskodawczyni. (...) dowodowa nie została przez nią wykazana, natomiast stosownie do art. 33 pkt 6 krio przedmioty nabyte za odszkodowanie za uszkodzenie ciała lub wywołanie rozstroju zdrowie stanowią majątek osobisty. Z tego powodu składnik ten nie były przedmiotem podziału.

Sposób podziału majątku wspólnego regulowany jest zgodnie z art. 46 krio przez przepisy o dziale spadku, które na podstawie art. 1035 kc odsyłają do przepisów o współwłasności. W sprawie ani wnioskodawczyni ani uczestnik nie wnosili aby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej (art. 211 kc). W tej sytuacji zgodnie z art. 212 § 2 kc nastąpić powinien on przez przyznanie całej rzeczy jednemu współwłaścicielowi. W tym zakresie Sąd miał na uwadze stanowisko samych stron (k. 4, 69) jak również dokonany faktyczny podział składników przez same strony wyprowadzające się z kwatery. W przypadku natomiast środków finansowych decydujące było do kogo należał rachunek na którym zdeponowane były środki.

Mając to na uwadze wnioskodawczyni otrzymała składniki w postaci zestawu mebli dziecięcych składającego się z komody, regału i biurka wartości 1.500,00 zł, dwóch łóżek dziecięcych wartości 1.000,00 zł, telewizora (...) całej wartości 1.500,00 zł o łącznej wartości 4.000,00 zł.

Uczestnik natomiast otrzymał składniki w postaci samochodu osobowego marki B. (...) rok produkcji 2000 o numerze rejestracyjnym (...) wartości 7.000,00 zł, telewizora (...) całej wartości 400,00 zł, kina domowego marki Y. wartości 400,00 zł, szafy zabudowanej o wysokości ponad 3m wartości 1.000,00 zł, zmywarki B. wartości 400,00 zł, środki finansowe w wysokości 382,45 zł znajdujących się na rachunku E. Mobilne w PLN numer (...) Banku (...) S.A należącym do uczestnika o łącznej wartości 9.582,45 zł.

Nadmienić osobno należy, że samochód marki B. został przyznany uczestnikowi albowiem pomimo tego, że stał już nie użytkowany na parkingu nie przyjął otrzymanej propozycji sprzedaży auta. Skoro to on nie wyraził zgody, co potwierdzają zeznania świadka A. O. (k. 124), świadka M. S. (k. 97 – 97v) oraz korespondencja stron (k. 247 – 248) to jemu powinien przypaść ten składnik majątku.

Wnioskodawczyni wobec powyższego otrzymała majątek wspólny o wartości 4.000 zł.

Uczestnik natomiast otrzymał składniki majątku o wartości 9.582,45 zł.

Wartość całego majątku wynosiła 13.582,45 zł (4.000 zł + 9.582,45 zł).

Mając na uwadze wynikający z art. 43 § 1 krio równy udział każdego z małżonków w majątku wspólnym wartość udziału każdej ze stron wynosiła 6.791,22 zł (13.582,45 zł : 2).

W niniejszym postępowaniu wnioskodawczyni oraz uczestnik domagali się rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty.

Stosownie do art. 45§1 i 2 krio każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Zwrotu dokonuje się przy podziale majątku.

W sprawie należy przypomnieć, że przedmiotem postępowania jest podział majątku wspólnego na stan z chwili ustania wspólności majątkowej (w niniejszym postępowaniu wspólność ustała dnia 13 lutego 2015r.). Postępowanie o podział majątku nie służy rozliczeniu wszystkich działań majątkowych stron.

Wnioskodawczyni domagała się rozliczenia nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika postępowania w łącznej kwocie 128.361,02 zł tytułem spłaty zobowiązań majątkowych wynikających z zawartych przez uczestnika przed wstąpieniem w związek małżeński umów pożyczek i kredytów (k. 4). Podała ona, że w 2007r. uczestnik zaciągnął zobowiązania finansowe w postaci umowy kredytu gotówkowego z (...) Bank S.A. na kwotę 61.000 zł, umowy kredytu gotówkowego z E. na kwotę 53.276,51 zł, umowy kredytu gotówkowego z (...) S.A. na kwotę 14.084,51 zł. Otrzymane kwoty uczestnik przekazał T. Z. jako pożyczkę. Niedługo potem strony zawarły związek małżeński. „Całość kwoty przeznaczonej na spłatę pożyczek, to jest łącznie 128.361,02 zł pochodziła z majątku wspólnego małżonków (...)” (k. 8).

Uczestnik wskazał, że brak jest podstaw do rozliczenia tych nakładów (k. 72). Przyznał on, że w 2007r. zaciągnął na prośbę T. Z. kredyty gotówkowe w ramach pomocy koleżeńskiej. Do lutego 2010r. T. Z. wpłacał uczestnikowi kwoty odpowiadające wysokością rat poszczególnych kredytów. W sumie była to łączna kwota 82.848,63 zł (Bank (...) (dawny (...)) – 10.504,20 zł, (...) Bank S.A. – 42715,35 zł, G. M. Bank – 29.629,08 zł). Pozostałe raty w wysokości około 35.000 zł zostały zapłacone ze środków stanowiących majątek odrębny uczestnika pochodzących ze sprzedaży samochodu osobowego V. (...) oraz z darowizn matki uczestnika G. M..

W zakresie tego żądania Sąd ustalił, że uczestnik postępowania, T. M. oraz A. K. służyli razem w jednej jednostce wojskowej. W grudniu 2007r. T. Z. zwrócił się do pozostałych wskazanych wyżej osób z prośbą o pomoc w zakupie mieszkania. Miała ona polegać na zaciągnięciu kredytów bankowych i przekazaniu środków T. Z., który miał je samodzielnie spłacać. Zabezpieczeniem miało być zakupione mieszkanie. A. K. zaciągnął zobowiązania w trzech bankach na kwotę około 120.000 zł. Uczestnik natomiast w dniu 6 grudnia 2007r. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu gotówkowego w wysokości 61.000 zł. Kredyt zawarto na okres od 6 grudnia 2007r. do 15 grudnia 2015r.(k. 21 – 26). W dniu 13 grudnia 2007r. uczestnik zawarł umowę kredytu gotówkowego na kwotę 14.084,51 zł. Ostateczny termin spłaty kredytu ustalono na dzień 13 grudnia 2012r. (k. 27 – 30). W dniu 17 grudnia 2007r. uczestnik zawarł umowę kredytu gotówkowego z E. na kwotę 53.276,51 zł. Termin płatności ostatnia raty przypadał na 17 grudnia 2012r. (k. 16 – 20). Łącznie była to kwota 128.361,02 zł (61.000 zł +14.084,51 zł + 53.276,51 zł). Uzyskane środki uczestnik przekazał T. Z. (k. 31 – 34). W tym czasie wnioskodawczyni mieszkała razem z uczestnikiem w G. (związek małżeński zawarto w dniu 5 stycznia 2008r.). W dniu 29 lipca 2008r. T. Z. sporządził pisemne oświadczenie w którym wskazał, że uczestnik na jego prośbę o pomoc w zakupie mieszkania zaciągnął kredyty, które on zobowiązuje się spłacić (k. 16). Oświadczenie podpisał T. Z., A. K. oraz M. M.. T. Z. wywiązywał się ze spłaty kredytu do lutego 2010r. Bezsporne jest, że do marca 2010r. spłacona została kwota łączna 73.606,80 zł (k. 89 – 91, 111, przesłuchanie stron). Po zaprzestaniu spłaty przez T. Z. wnioskodawczyni zawiadomiła o sytuacji matkę uczestnika G. M. (zeznania świadka G. M. (k. 124v – 125), K. O. k. 257 – 258). Dalsza spłata zobowiązań pochodziła z różnych źródeł. Uczestnik w dniu 14 marca 2010r. sprzedał stanowiący jego majątek odrębny samochód marki V. (...) nr rej. (...) za kwotę 24.200 zł (k. 112) i środki przeznaczył na spłatę (bezsporne k. 111). Pomocy w spłacie udzieliła także zawiadomiona przez wnioskodawczynię, matka uczestnika G. M.. Uczestnik podawał, że otrzymał od matki kwotę 68.797przeznaczoną na spłatę kredytów (k. 92, 93, 135, 147 – 223v, zeznania świadków G. M., K. O. oraz przesłuchanie uczestnika). Wnioskodawczyni wskazała że mogła być to kwota 24.700 zł (k. 230) w czasie słuchania w charakterze strony natomiast wskazał , że mogła być to kwota 27.700 (k. 261). W tych okolicznościach należało kwotę 27.700 zł uznać za bezsporną. Wobec czego należało przyjąć, że pozostała część spłaty pochodziła z majątku wspólnego. Przy czym nie była to już wysoka kwota mając na uwadze wartość samochodu Passat (24.200 zł) oraz wartość darowizn matki uczestnika (27.700 zł) . Po spłatach T. Z. kwoty 73.606,80 zł (bezspornej) do zapłaty została kwota 54.754,22 zł (128.361,02 zł - 73.606,80 zł). Przy spłacie

uczestnika z majątku osobistego w wysokości łącznej 51.900 zł (24.200 zł + 24.700 zł) do zapłaty pozostawała kwota 2.854,22 zł (54.754,22 zł - 51.900 zł).

Rozważając to żądanie przede wszystkim należało przypomnieć , że wnioskodawczyni domagała się rozliczenia jako nakład całej spłaconej sumy na wskazane kredyty. We wniosku wskazała: „całość kwoty przeznaczonej na spłatę pożyczek, to jest łącznie 128.361,02 zł pochodziła z majątku wspólnego małżonków (...)” (k. 8). Przeprowadzone postępowanie dowodowe całkowicie zaprzecza aby z majątku wspólnego zapłacono całość zobowiązania o czym musiała wiedzieć wnioskodawczyni. Jak wskazano już wyżej sprawy o podział majątku wspólnego mają określony ustawą zakres i nie służą do rozliczenia wszystkich podejmowanych w czasie trwania związku małżeńskiego działań gospodarczych czy finansowych. Zdaniem Sądu wnioskodawczyni, którą już mieszkała razem z uczestnikiem wiedziała o planach związanych z propozycją T. Z. . Wskazują na to zeznania świadka A. K., K. O. oraz przesłuchanie jako strony uczestnika. Należy mieć na uwadze, że to wnioskodawczyni zawiadomiła o sytuacji matkę uczestnika. To ona również dysponowała w niniejszym postępowaniu oświadczeniem T. Z. z dnia 29 lipca 2008r., którego kserokopie poświadczoną przez pełnomocnika za zgodność z oryginałem złożyła wraz z wnioskiem. Z zeznań świadka A. K. wynika, że dokument ten powstał z inicjatywy właśnie wnioskodawczyni.

W realiach niniejszej sprawy skoro uczestnik za wiedzą wnioskodawczyni przed zawarciem związku małżeńskiego zawarł zobowiązanie, które wbrew zamierzeniom obu stron doprowadziło do konieczności spłaty części tego zobowiązania i nastąpiło to z winy osoby trzeciej to brak jest podstaw do rozliczenia tego rodzaju spłat jako nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika. Małżonkowie mogą podejmować decyzje związane ze swoim majątkiem i nie zawsze prowadzą one do uzyskania korzyści, czasem przynoszą stratę. Takie działanie wnioskodawczyni nie może skorzystać z ochrony prawnej jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 5 kc).

Wobec powyższego żądanie to podlegało oddaleniu.

Uczestnik wnosił o rozliczenie nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni w kwocie 9.290,58 zł. Wskazał, że w czasie małżeństwa uczestnik opłacał wynajmowany przez wnioskodawczynię lokal w L. (k. 133).

Wnioskodawczyni nie zgadzała się z tym żądaniem. Przyznała ona, że był opłacany czynsz za wynajem mieszkania w L., jednak w dacie od stycznia 2008r. do czerwca 2014r. strony co miesiąc otrzymywały od rodziców wnioskodawczyni w formie darowizny wsparcie finansowe w postaci odstępnego za wynajem. Kwota ta obejmowała także opłaty za czynsz. Łącznie strony otrzymały kwotę 76.618, 00 zł. Spłacony czynsz wynosił natomiast kwotę 9.290, 58 zł (k. 230).

W sprawie w zakresie tego żądania Sąd ustalił, że rodzice wnioskodawczyni zaproponowali aby strony otrzymały pieniądze pochodzące z wynajmu lokalu mieszkalnego w L.. W zamian natomiast mieli opłacać czynsz. Nie ma wątpliwości, że propozycja została przyjęta skoro uczestnik czynsz ten opłacał i wpłacane były środki z wynajmu lokalu (k. 233 – 239).

Do tego żądania także odnoszą się uwagi zawarte wyżej dotyczące zakresu sprawy o podział majątku wspólnego. Dodatkowo należy wskazać, że uczestnik nie wykazał aby spłata czynszu mieszkania w L. stanowiła nakład na majątek osobisty wnioskodawczyni. W tych okolicznościach żądania tego nie można było uwzględnić i należało jej oddalić.

Wskazany już wyżej sposób podziału majątku wspólnego powoduje konieczność nałożenia na uczestnika obowiązku dopłaty (art. 212 § 1kc). Otrzymał on jak wskazano własność składników o wartości 9.582,45 zł.

Wnioskodawczyni otrzymał majątek wspólny o wartości 4.000zł.

Wartość całego majątku wynosiła 13.582,45 zł (4.000 zł + 9.582,45 zł).

Mając na uwadze wynikający z art. 43 § 1 krio równy udział każdego z małżonków w majątku wspólnym wartość udziału każdej ze stron wynosiła 6.791,22 zł (13.582,45 zł : 2).

Wnioskodawczyni zatem przysługuje dopłata od uczestnika w wysokości 2.791,22 zł albowiem przy wartości udziału 6.791,22 zł otrzymała składnik wartości 4.000zł.

„ W myśl utrwalonego orzecznictwa oznaczenie sposobu i terminu uiszczenia spłat powinno być dokonane przez sąd z urzędu, przy czym należy zbadać i rozważyć sytuacje uczestników obciążonych spłatami i uprawnionych do spłat „ (Stanisław Rudnicki Komentarz do Kodeksu Cywilnego ... str. 234).

W sprawie kwota spłaty nie jest wysoka. Uczestnik posiada stałą pracę z której uzyskuje dochody w wysokości około 6.100 zł netto miesięcznie. W tej sytuacji wskazany termin 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia jest wystarczający na zebranie potrzebnych środków. Termin ten z drugiej strony pozwala liczyć wnioskodawczyni na spłatę w nieodległym dla niej terminie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 §1 oraz 2 kpc nakazując uczestnikowi zwrócenie wnioskodawczyni połowę uiszczonej przez nią opłaty sądowej oraz ustalając, że pozostałe koszty strony ponoszą we własnym zakresie.

.

Mając to na uwadze orzeczono jak w postanowieniu.